

பெயர் _____
 பிள்ளை பெயர் _____
 குடிசை _____
 (வாசலின் பக்கம்) _____
 போலி (கிராமம்) _____
 (கிராமம்) _____
 கட்டிடம் _____

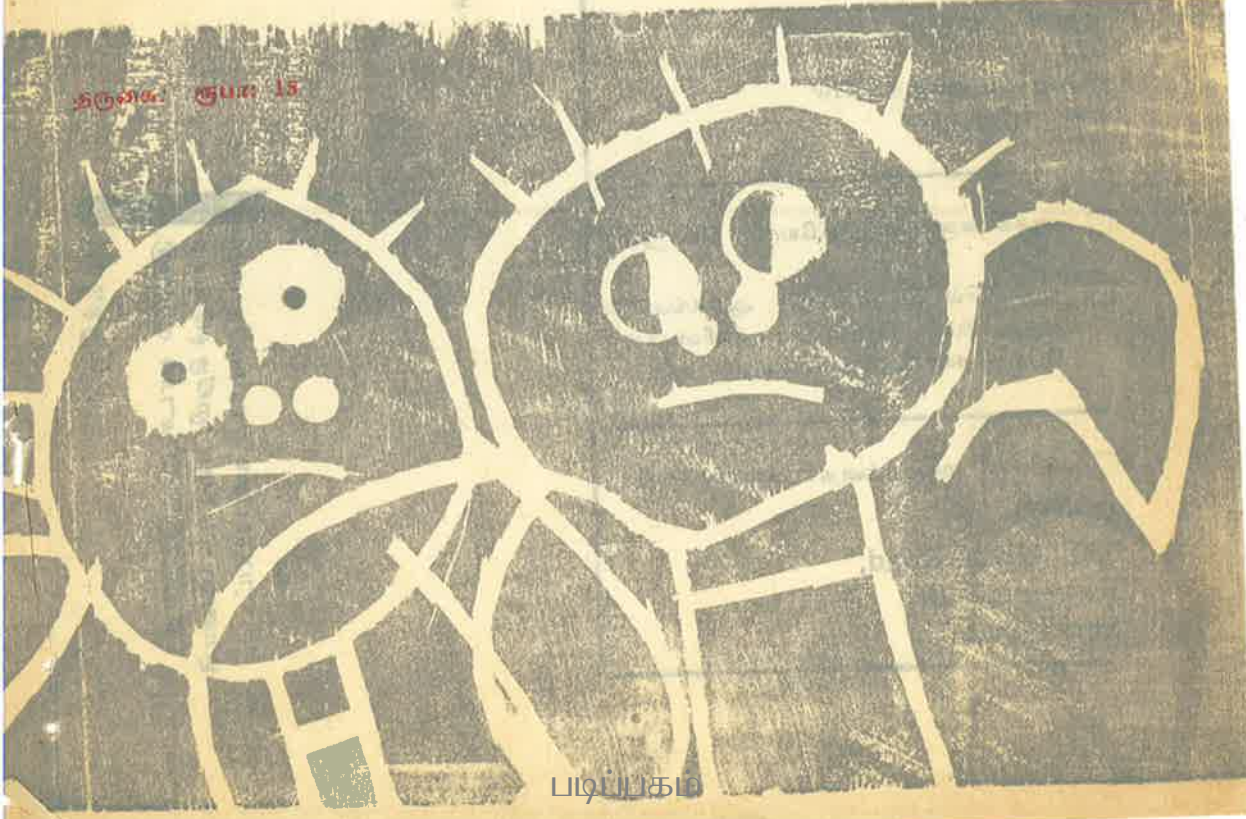
புத்தி

10 புத்தி அங்கத்தினர்
 உயர்ந்த பணிகளை நடைமுறை
 செய்து கொடுக்கிறார்கள்

பெரியபுத்தி

தருணம் சூன் 15

முத்திங்கள் இதழ் 10

பூவிழி கலை இலக்கிய வட்டம்
பதிவு இல: HA8/TA/9/23

ஆசிரியர்கள்:

முஹமட் அபார்

கதீர்

றிஸ்னியு முஹம்மத் நபீல்

எஸ். நஜீமுததீன்

ஆக்கங்களுக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பு

பூவிழியில் இடம்பெறும் ஆக்கங்களின்
கருவூலங்கள் அதன் சுய - தனிமையான
போக்குகளிலிருந்தும் வேறுபடலாம்.

முகவரி மாற்றத்தைக் கவனிக்கவும்

பூவிழி

332, Aliyar Road,

Kalmunai - 06,

Sbri Lanka.

'பூவிழி' எழுத்தணி

உதவி

மு. மு. மு. பாலவேல்

மீள் பிரசாரம்

சொலைக்கிளியின்

'காகம் கலைத்தகனாவு'

பொள்ளாச்சிக் கிழனி

நன்றி

மனிதம்

(சுவிட்சர்லாந்து)

ஓசை (பிரான்ஸ்)

முகக்கீற்று

இன்னும் பாடசாலை செல்லாத
4 வயதுச் சிறுமி: எஸ். எச். பெனாசி
ரால் 24-06-93ல் வரையப்பட்டது.

பார் -- வை !

பூவிழி பத்தாவது இதழைச் சுமந்து கொண்டு விற்பதற்காக ஆயத்தமாகும் போது, உங்கள் அனைவரினதும் முகங்களை ஒரு தடவை மானசீகமாக நினைத்துப் பார்க்கிறோம்.

அநேகமாக எமது தினசரிச் சிந்தனைகள், பூவிழியை வெளிக் கொணர்வது பற்றியதாகத்தான் இருக்கிறது.

பூவிழி சிற்றிலக்கிய ஏடாகப் பதியப்பட்டாலும் இது ஒரு தனி மனித முயற்சிஅல்ல; கூட்டு உழைப்பு. ஒரு மூடைப் பதரை ஒரு நாள் முழுவதும் துழாவி ஒரு நெல்லைத் தேடிப் பொறுக்கி எடுப்பது போன்ற வேலை.

எமது கலைவட்டத்தின் சில திட்டங்கள் நடந்தேறியுள்ளன. பல திட்டங்களை நடைமுறைப் படுத்த எண்ணி உள்ளோம். அந்த வகையில்; பல தசாப்தங்களுக்கு முன்பு கலைத் துறையில் பங்கேற்று பணியாற்றிய கலைஞர்களை இனங்கண்டு வெளிப்படுத்த விரும்புகிறோம். எனவே அவர்களுடன் பரிச்சயமுள்ள - நெருக்கமுள்ளவர்கள் அவர்களைப் பற்றித் தெரிவியுங்கள்.

போலிகளுக்கு பொன்னாடை போர்த்தி பட்டங்கள் வழங்கப் படும் இக்காலத்தில் பூவிழி கலை இலக்கிய வட்டமும் இலை மறை காயாய் நம் மத்தியில் மறைந்துகிடக்கும் மூத்த கலைஞர்களுக்கு சில பட்டங்களையும் பொன்னாடைப் பிடவைகளையும் தயார் படுத்தி வைத்துள்ளது. எதிர்வரும் காலங்களில் இவைகள் உரியவர்களுக்கு வழங்கப்படும். இன - மத - அரசியல் இதில் பார்க்கப்படமாட்டாது.

இறுதியாக சிங்கள இலக்கியத்தில் பல கவிதைகளையும் நாவல்களையும் எழுதிவிட்டு மறைந்த அமரர் ரணசிங்க பிரேமதாஸவை நாம் ஒரு தடவை எண்ணிப் பார்க்கிறோம்.

ஆசிரியர் குழு

பூவிழி.

ஊர்வன...

- தமிழியற் புலமைத்துறை, தமிழ் விமர்சனத் துறை, ஈழத்து தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிபோன்ற மூன்று துறைகளிலும் தன்பெயரை முத்திரைபதித்துக்கொண்ட அமரர்கைலாசபதி அவர்கள் மறைந்து பத்தாண்டுகளை தாண்டி விட்டது. அந்த நல்ல எழுத்தாளன் கொண்டிருந்த சமூக இலக்கிய கோட்பாட்டினை தர்க்க ரீதியான வளர்ச்சிகளை கண்டறிந்து அவற்றை நிலை நிறுத்த இணைவதும், எழுதுவதும் அவருக்கு நாம்செலுத்தும் அஞ்சலியாகும்.
- முஸ்லிம் கலாச்சார அமைச்சின் மூன்றாவது பட்டத்தெரிவில் பாவலர் பஸீல் காரியப்பரும் ஒருவர். ஆனால் பஸீல் பட்டத்தை நிராகரித்து விட்டார். நல்ல எழுத்தாளனுக்கு பட்டம் பதவி தேவையற்றது என்பது அவரின் கருத்தாக இருக்கலாம்.
- காஞ்சி புரத்திலிருந்து 'ங்' சஞ்சிகை வெளியிடும் இலக்கிய வட்டத்தினர் கடந்த 04 - 04 - 93 அன்று ஈழத்து கவிஞர் சோலைக் கிளியின் 'காகம் கலைத்த கனவு' கவிதைத் தொகுதிக்கு காஞ்சிபுரத்தில் விமர்சனக் கூட்ட மொன்றை நடத்தினர். மேற்படி கவிதைத் தொகுதி 1991ம் ஆண்டுக்கான சிறந்த நூலாக கொழும்பில் நடந்த சுதந்திர இலக்கிய விழாவில் தெரிவு செய்யப்பட்டு 5000/- பரிசினையும், சான்றிதழையும் பெற்றுக் கொண்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- சோலைக் கிளியின் நான்காவது கவிதைத் தொகுதியான 'ஆணிவேர் அறுந்த நான்' பிரான்ஸ்நாட்டிலுள்ள ஆசியா நிறுவனத்தின் ஆதரவில் வெளிவருகின்றது. சுமார் 48 கவிதைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இன் நிகழ்வு நமதுகுறுகிய வட்ட கவிஞர்களுக்கு மாரடைப்பை ஏற்படுத்தலாம் பாவம்!
- நம் நாட்டில் தமிழ் மொழி தொடர்ந்து புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்றது. மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டு வருகின்றது பெருந்தலைகள் இதைக் கண்டும் காணாததுமாய் இருப்பது இனியும் நல்லதல்ல.
- மலையக கொழுந்து வெளியீடாக பொகவந்தலாவை சோ. சிறிதரன், கலகெதர உனைஸ் ஆரிப் ஆகியோரின் கவிதைகளை உள்ளடக்கிய தொகுப்பொன்று "இருளைத் துழாவும் மின் மினிகள்" எனும் நாமத்தில் வெளிவந்துள்ளது. இதன் முழுப் பொறுப்புள் அன்பர் அந்தனி ஜீவாவையே சாரும்.

- எஸ். நஜீமுத்தீன் -

வைக்கோல் கற்றை கட்டும்
கயிறு மாதிரித்தான்
உன் தாவணி.

உன் தாவணியை என்ன
வாப்பாவுக்கா கொடுக்கிறாய்
வைக்கோல் புரி கட்ட,

உன்
விழியோரம்
என் விழிகள்
சுழியோடுகிறது என்றுதானே
அதிகம் பிதற்றுகிறாய்.

உன் நடை என்ன
அணிவகுப்பு நடத்தும்
கமாண்டரின் இயந்திர நடையா?

இனி,
என் மன வீதிக்கு
நீ வருவதானால்
கதணையைக் கழற்றி எறி;
பாதத்தையும் குதியையும்
தேய்த்துக் கழுவு.

குதி இல்லாத தட்டைச் செருப்பு அணி
தாவணியை அயன் பன்னி
அகலமாக்கி அணி
நடையை வழமைக்கு திருப்பு.

கறணைக் கடி

கறணை,
அதை நீ படுத்தும் பாதி.

தூ --
அழுக்கடைந்த உன் காலுக்கு
பஞ்சவர்ணக் குதிச் செருப்பு.

கெண்டைக் காலில்
பின்னுகின்ற கறணை;
உன்,
முகம் பார்க்கும்
என் விழிகளை
ஆகர்ஷிக்கின்றன.

இரு கவிதைகள்:

- முகமட் அபார் -

கவிதை பேசிய இரவு

உம்மா,
நித்திரை கொள்ள
பயமாக இருக்கிறது.

கட்டிலுக்குள்ளே,
கதையான் கதைக்கிறது
காதுக்குள்ளே,
நுளம்பு இரைகிறது.

யாரும்மா சொன்னது
இதுபுதுயுகமென்று?

சொன்னவன் தலையில்
இரண்டு குட்டுப் போட்டு
அவனுக்கு,
சோமாலியாவைக்காட்டு.

நேற்றிரவு,
என் கவிதைகள்
என்னோடு பேசின
இந்த உலகத்தைப் பற்றி.

கனவுகளும் அடிக்கடி
மழைத் தூறலைப் போல்
கண்களை தொட்டு விட்டுப் போயின
அதுவும்,
செடிக் கனவு,
நாற்றிக் கனவு.

தாலி அறுத்த பெண்கள்
வேலி பாய்கிறார்கள்
ஆறும்சை பேசிய மனிதன்
ஆள் தின்கிறான்.

என் பேனைக்குள்ளேயிருந்து
இரண்டு புடையன்கள்
படம் எடுத்து வந்து
என் கவிதைக்கு
கொத்தி விட்டு போயின.
ஈ.....
கருணையில்லாத
கன்கெட்ட கனவு.

ஆயுதத்தை,
உம்மாவின் முலைக்கு
நேரே வைத்து
பாலருந்திய எமக்கு
எல்லாம் பயங்கரம்தான்.

என்ன செய்வது?
ஒரு காக்கையை
அல்லது,
ஒரு மைனாவை பார்த்தாவது
மனதை ஆறுதல் படுத்துகிறேன்.

சுவைக்காத சுதந்திரம்.

என்,
மனசுக்குள் அன்பானவள்
பிணமாய் கிடக்கிறாள்.

காகங்களே கத்துங்கள்
நாய்களே குரையுங்கள்
என் காதலிக்காக!

குரோட்டன் இலையாய்
அலறிப் பூவாய்
என்னில் வாழ்ந்தவள்.

முழுமையான சுதந்திரத்தை
சுவைத்துக் கொள்ளாத
ஒரு நாட்டைப் போல்
இப்போது நான்.

மண்ணைத் தோண்டி
உயிரை விட்டாலும்
அதைப் போல்
ஆனந்தம் எனக்கு
வேறொன்றுமில்லை

வண்ணத்து பூச்சியே
நீ என் தலையில் குந்தி
என்னை ஆறுதல்படுத்தாதே!
முடியுமானால்,
உன் எச்சத்தை பீச்சி வை;
அழுக்கு சுமப்பவனாய்
நான் மாறுகிறேன்.

சின்ன வயசில்.
செதுக்கி எடுத்த
சிப்பி அவள்!

என் சிறகு
முறிந்து விட்டது
இனி,
எங்கே போவேன்
யாரைத் தேடுவேன்?

என் இதயம்தான்
இருந்தென்ன
இறந்தென்ன
என் இதயம் போன பிறகு

காகங்களே கத்துங்கள்
நாய்களே குரையுங்கள்
உலகக் காதலர்கள்
அறியும் வரையும்.

இருகவிதைகள்:

- கதிர -

பயணிப்புச் சிக்கல்

கடுவன் பூனை ஒன்று;
கறுப்பு , வெள்ளை மற்றொன்று
வீதிச் சுவரோடு வேயப்பட்ட
கோழிப் பண்ணையின்
கூரையிலிருந்து வருகின்றன;

தேநீர்க் கடையிலிருந்து நானும் அவனும் வீதியில் சைக்கிளில் சமாந்தரமாக மிதித்து வருகிறோம்.

வீதிச் சுவரில்
அவையிரண்டும்
ஒன்றாகச் செல்ல முனைகின்றன.

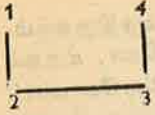
நாங்கள் வரும் தெரு முழுதும் சும்பி மணல். ஒருசைக்கிள் மட்டும் தனித்து செல்ல தற்கு ஒரு அடி அகலமுள்ள வழி மணலற்று கட்டாந்தரையாய் இருந்தது.

நாலு அங்குல அகலச் சுவரில்
பூனைகள்
சமாந்தரமாகச் செல்ல முனைந்து
ஒன்று - தெருவோரத்திலும்
மற்றையது - வளவியுள்ளும்
விழுந்தன;

அவ்வீதியில் இலேசாக சைக்கிளோட்டத்தக்கதான மணலற்ற கட்டாந்தரையை அவனுக்குக் கொடுப்பதற்காக எனது சைக்கிளை மணலில் செலுத்தினேன். அவனும் அவ்வழியை எனக்குத் தர சைக்கிளை மணலில் விட்டான்.

விழுந்தெழும்பிய பூனைகள்
நாங்களிருவரும் விட்ட.
கட்டாந்தரையில்
ஒன்றை ஒன்று துரத்தி ஓடின.

மணல் தெருவில் நாங்களிருவரும் சைக்கிளோட்ட முடியாமல் சமாந்தரமாகவே சாய்ந்தெழும்பினோம்.

ஊர்த் தெருக்களில்
உனது பயணப் பாதையும்
எனது பயணப் பாதையும்
1-2ம், 4-3ம் தான்.

2ம் இலக்க செங்கோணத்தில் தான்

நீ-

அடிக்கடி காணாமல் போகிறாய்

அது-

'சிவப்பு விளக்குப் பகுதி, என்று

என் நண்பர்கள்

அடிக்கடி கூறுகிறார்கள்,

2 - 3 கோடுதான்

உனக்கும் எனக்கும்

திரை கட்டுகிறது,

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதான

கோடை மதியத்தில்

நீ வரும் 2ம் இலக்க சந்தியில்

உனக்குப் பதிலாக

கபில நிதி பூதத்தை மட்டும் கண்டேன்

இனி;

ஒன்று மட்டும் சொல்கிறேன்

2ம் சந்தியில்

உன் பயணக் கால்களின்

வேகத்தைக் குறைத்து

என்னைத் தேடி

கதைக்க நினைத்ததாக

கடிதம் அனுப்பாதே

நானும்

3ம் சந்தியில்

உனக்காகவும்

எதற்காகவும்

இனி ஒரு போதும் தரிக்க மாட்டேன்.

சின்னாச்சிக் கிழவி

- அஜித் குமார் -

இந்தக் கிழவன் வேலையெண்டா வேலை வீட்ட வந்து சப்பினாச் சப்பினெண்டு கிடக்காம, தேவையில்லாத ஊர்வம்புகளையல்லே விலைக்கு வேண்டிக்கொண்டு திரியுது

இந்தப் பிள்ளையஞ்சரி, நானுஞ்சரி கத்தாத நாள் இல்லை. மனுசனும் கேக்கிற பாடில்லை. வீட்டை விட்டு வெளியில இறங்கினால் ஏதாவது பிரச்சினை யொண்டோடதான் வந்து சேருது.

உப்பிடித்தான் பாருங்கோ, போனகிழமை- பெரிய வெள்ளியெண்டு, ஒருக்கால் கோயில் பக்கம் போட்டு வாறனண்டு வெளிக்கிட்டுது. இதென்னடா இது! இருந்தாப் போல வெளிக்கிடுத - சரி போட்டு வரட்டுமன் எண்டு பாத்தால்...!

அவர் அண்டைக்கு வரேக்கேயே, மம்மிக் கொண்டு வந்து நுழைஞ்ச விறுத்தத்தில் எனக்கு விளங்கிப் போச்சு - ஏதோ சங்கிராந்தி நடந்துதான் இருக்கெண்டு. பிறகிப்ப மூத்தவள் வந்து சொல்லத்தானே விசயம் வெளிச்சது.

ஆளைப்பார் மூலைக்கை முழுசுக் கொண்டு கிடக்கிற வடிவை, கருவாடுகளவெடுத்த கள்ளப் பூனை மாதிரி.

ஆரும் அவளவை என்னத்தையும் கதைச்சுப் போட்டுப் போகட்டுமன். அதோட பெண்டுகள்கதைக்கிற இடங்களில் இவருக்கென்ன அலுவல்! அவள் ஒருத்தி அவளவையும் அதுதான், இஞ்ச ஒவ்வொருத்தரும் படுகிற பாட்டுக்க- தாங்கள் ஏதோ கப்பல் ஓடுறம் எண்ட நினைப்பு. அவ தேவியண்டவ, வாய்க்கால ஒழுசுஒழுசு உறிஞ்சிற விறுத்தத்துக்கு, அந்த இடத்தில நிண்டிருந்தா சத்தியமாய் எனக்குக்

கூடத்தான் ஏறிக்கொண்டு வந்திருக்கும். 'எங்கட பிள்ளையள் பாருங்கோ, உந்தக் கறுவல்ப் பிள்ளையளோட சேரவே மாட்டுதுகள். பிரெஞ்சுப் பிள்ளையளெண்டால் கட்டிப்பிடிச்ச விளையாடுங்கள். இதை அவ தன்ர தோரணையில் சொல்ல - ஐயோ! இந்த மனுசன் - மண்டை மண்டையெண்டு குத்தி என்ர மண்டை தான் நோகுது - பக்கத்தில நிண்டது ஏதோ குத்தலாகச் சொல்லிப்போட்டுது. அவளென்ன டான்டா, இப்ப அட்டாரே மட்டக்களப்பாரே எண்டு ஊரைக்கூட்டியல்லே குத்தி முறியிறாள் சத்தியமாய் நீங்கள் யோசிச்சுப் பாருங்கோஎன்ர மனுசன் கதைச்சதில தான் என்ன பிழை?

உவளவை எல்லாருக்கும் இங்ச வந்த உடன தாங்கள் வெள்ளையள்' எண்ட நினைப்பு.

பச்சப்பாலனுகளை, அவன் கறுவல்! இவன்' அடையான்' அவனோட சேராத இவனோட சேராத எண்டு வெருட்டி மறிச்சுப் பிரெஞ்சுப் பிள்ளையளோட சேரப்பண்ணிப் போட்டு பிறகு' வந்து விண்ணாலங் கதைச்சால் ஆருக்குத்தான் கோவம் வராது?

வேறயொண்டுமில்லை. தாங்களுங்கறுப்புத் தானே எண்டது அங்க கிடந்து குடைஞ்சு கொண்டு கிடக்கு அதை மறைக்கத்தான்.

வடிவா யோசிச்சுப் பாருங்கோ! பாலனு களுக்கு கறுப்பையும் வெள்ளையையும் வித்தியாசந் தெரியுமே!

ஊரிலயும் சாதி வித்தியாசம் பாங்காம, பக்கத்து வீட்டுப் பள்ளிக்கூடப் பிள்ளையளோட குழந்தையள் பழக, அதுகளை

வெருட்டி மறிச்சுத் தங்கட சாதித்திமி
ரைக் காட்டிற் கூட்டமல்லே! அதுதான்
இஞ்சயும் தொடருது.

பிஞ்சுகளினர் நெஞ்சில் நஞ்சயல்லே
விதைக்கிறாளவை. இதுகள் தானே பிறகு
வளர்ந்து வெடிக்கிறது.

வெளியில சொல்ல வெட்கமாத்தான்
கிடக்கு. ஆனா என்ர சூத்தையையும்
ஏன் மறைப்பான்!

அங்க இருந்த காலத்தில என்ர குடும்
பத்துக்கேயும் இது நடந்தது தான்
பாருங்கோ!

அவன் தான் என்ர மூத்தவன் - நடராசன்
- அவன்ர நடுவில் பொடிச்சி - அதுக்கப்ப
நாலரை வயசு நடக்குது. ஒரு நாள் பள்
ளிக்கூடத்தால வரைக்க தன்னோட படிக்க
கிற பொடிச்சியொண்டையும் கூட்டிக்
கொண்டு வந்திட்டிடுது. அது குழந்தையல்
லே! அதுக்குத் தெரியுமே இவயளிவ்ர
வீத்தியாசங்கள். எல்லாரும் மனுசசாதி
தானே! பிறகென்ன வித்தியாசமெண்டு
நினைச்சிருக்கும்!

வந்த பொடிச்சியை வாசல் படியிலேயும்
ஏறவிடாமல் அடிச்சுக்கலைக்க - அதுகும்
பாலனல்லே! கண்ணாவி! அதுக்கு ஒண்டும்
விளங்காம விக்கி விக்கிக் கொண்டு திரும்
பிப்போக, என்ர பேரப்பொடிச்சி இதைத்
தாங்கிக் கொள்ள மாட்டாம - என்னன்
டு தாங்கும்! - மூண்டு நாளா அன்னந்
தண்ணியுமில்லாம கேவிக்கேவி அமுதபடி
திரிஞ்சது இப்பவும் என்ர கண்ணுக்க
நிக்குது!

உண்மையாத்தான் சொல்லுறன்! எங்கட
- எங்கட எண்டேன் பிறிச்சுச் சொல்லு
வான்! நாங்கள் போறபோக்குகள் கொஞ்

சமும் சரியாத் தெரியேல்லை. எங்களுக்கு
கவுரவம் எண்டா என்னா! அந்தஸ்து
எண்டா என்னா..! ஒரு கோதாரியும்
விளங்கேல்ல!

ஆ! நாசமாப்போன என்ர வாய் சும்மா
இருக்கேலாம அந்தக் கிழவனைச் சொல்
லிப் போட்டு இப்ப சந்தியில வந்து நிண்
டல்லே கத்திறன். இது எக்கணம் எங்க
போய் நிக்கப் போகுதோ! என்ர ஐயோ!

மண்

சூரிய தேவனின்
தூதலுக்கு ஆளாகி - நிழல்
துவண்டு விழுகையில்
பூமா தேவியே
அவனுக்கு, அடைக்கலம் வழங்குவாள்

வெந்து வெதும்பி
வெடித்திட்ட போது கூட
தஞ்சம் என்றவனை - நிலம்
நிந்திப்பதில்லை.

பசுமரக் குழந்தைகள்
பாலுக்காய்
அவளுக்குள்ளேயே - வேரை
அனுப்பி விடுகின்றன

இவள், கருகும் நிலை கண்டு
கருமுகில் கூட்டம்
கண்ணீர் வடிக்கிறது.

மானுடச் சதைக்கும்
துப்பாக்கி வேட்டுக்கும் இடையில்,
இந்த மண் மாதாவின்
காதல் வாழும்.

-எம். எஸ். றிஸ்வானா.

இரு கவிதைகள்;

- நிஸ்வியமுஹம்மத் நபீல் -

பனிக்குளிர்

மெழுகாக நான் உருகி கொஞ்சம் அழவிடு;
உன்னைப் போல.

என்னை - உனது
நினைவுச் சிற்றெறும்புகள்
இழுத்துச் செல்வதற்கென்றே
நீ கீறிய பாதைகளை என்னால்
அழித்துவிட முடியவில்லை.

உனக்காகவும்
எனக்காகவும்
இரங்க மறுத்த அந்த இரவில்தான்
நிச்சயப்படுத்தப்படாத மழை பெய்யத் துவங்கியது:

ஒரு ஊமை கண்டெடுத்த புதையலைப்போல
என் உள்ளூணர்வுகளை
உன்னிடத்தில் நான் உரைக்க முடியாமல்
பதறியதை நீ அறிவாயா?

காட்டு தோசா,
கொடி மல்லிகை,
செவ்வரத்தை போல
நான் உன் பெயர்கொண்ட மரமாகி
ஒவ்வொரு காலையிலும் பூத்துக் கொட்டுகிறேன்.

உன் சிரசுத் தென்னையில் காய்த்த
என் கனவுத் தேங்காய்களை பறித்துவிடு.

என் பனிக்குளிரே!
நான் போர்த்திக் கொள்ள
என்னிடம் ஆடைகளில்லை
தொடாதே,
பணிந்து போ!

இரவு

நிலவு, 'மாதுளம் பழம் போல தெரிகிறது' என்று
அண்ணார்ந்து பார்த்தது
ஒரு அணில்.

கொச்சிக் காயைக் கடித்தது மாதிரி
காற்று, தன் நாவை,
என் ரோமத்தில் தேய்த்தது.

தொட்டாற் சுருங்கியைப் போல்
அவளுடைய அகலமான நினைவுகள்
எனக்குள், மொத்தமாகி முளை விட்டன.

'பனியென்டாய் பனிதான்
பார்ப்போம் ஒருகை' யென்று
வண்டுத் தாத்தா தன் சிநேகிதனோடு
கடற்கரைப் பக்கமாய் போனார்.

கண் விழித்த என் வாழை-
மொத்தி தள்ளியது.

அலறி மரங்களுக்குள்
அலாதியாய் இருந்து கொண்டு
வெளவால்கள் கண்பிதுக்கின—...

வேளா மீனும் வெண்ணெய்ச் சுறாவும்
என் தூண்டிலில் பட்டு நழுவியதென்று
ஒரு, மீனவன் கூவினான்.

எச்சிலைத் துப்பிவிட்டு
என் தலைமேல் பறந்தது ஒரு கொக்கு.

கோடரிகளால்
குறிவைக்கப்பட்ட
இரண்டு மரங்களின் கொப்புகளில்
சில மைனாக்கள் உறக்கம் கொண்டன;
இன்னும், இன்னும்
நம்பிக்கையுடன்.....;

கூன, நிபந்தனைகளுக்குப் பின்
கையெழுத்துப் போட்டது
ஒரு வெள்ளி!

தையார் சுல்தான் பதில்கள்

அந்நியர்களின் ஆக்கிரமிப்புகள் இலங்கையில் மேலோங்கிக் காணப்பட்டபொழுது தமதுமொழியையும் கலாச்சாரங்களையும் பண்பாடுகளையும் பாரம்பரியக்கலை மரபுகளையும் பேணிப் பாதுகாத்தவர்கள் அடித்தட்டுமக்கள்; பாமர மக்கள்; கிராமத்து உழைக்கும் மக்கள்; அந்த மக்களிடமிருந்து, ஆல விருட்சங்களாகப் பலகலை இலக்கிய மா மனிதர்கள் தோன்றினர். அவர்களுள் ஒருவர்தான் தையார் சுல்தான், இவரின் இயற்பெயர் மு. ஓ. ஆதம் லெவ்வை என்பதாகும். நாடகத்துறையுடன் மும்முரமாக ஊடல் கொண்டிருந்த இவர் கிராமியப் பாணியிலான பலநூறு பாடல்களுக்குச் சொந்தக்காரர். நளினமும் ஆழமும் நகைச்சுவையும் இழையோடும் ஒரு தனிநடை இவருடையது. கல்முனையை தமது பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவருக்கு வயது அறுபத்தெட்டு. தூர நின்று நோக்கினால் கூட இவரை ஒரு கலைஞன் என்று கண்டு கொள்ளலாம். எதிர்மறை காணும் நோக்கோடு அவரது இல்லத்தை நாடினோம் இவரது இனிய குரலும் மலர்ந்த முகமும் எங்களை வரவேற்க உதவின.

நடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் உங்களுக்கு எப்போது ஏற்பட்டது? அதற்கு யார் யார் துணை நின்றார்கள்?

○ பத்து வயதிலிருந்தே என் மனதில் நடிப்புத்துறையில் இறங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் துளிர் விட்டது அது எனது இருபத்தைந்தாவது வயதில்தான் நிறைவேறியது. அக்காலத்தில் இந்தியாவின் தென்னகத்திலிருந்து எமதுகிராமப் புறங்

களுக்கு நடிகர்கள் வந்து கொட்டில்கள் அமைத்து நாடகங்கள் போடுவதுண்டு இதன் கவர்ச்சியும் என்னை நாடகத்துறைக்கு இழுத்துச் சென்றது. எனது அண்ணாவி உதுமாலெவ்வை அவர்களின் வழிகாட்டலும் எனக்குப் பேருதவி புரிந்தது. எல்லாவற்றையும் விட எனது ஊர் மக்கள் நல்கிய ஒத்துழைப்பும் உற்சாக முமே என்னை ஒரு கலைஞனாக மாற்றியது எனலாம்.

முதன் முதலாக நீங்கள் நடித்த நாடகம் எது? என்ன பாத்திரம் ஏற்றீர்கள்? உங்களுடன் இணைந்து நடித்த நடிகர்கள யார்?

○ 1949ம் ஆண்டு தையார் சுல்தான் என்ற நாடகத்தின் மூலம்தான் என் நடிப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தினேன். இந்த நாடகத்தின் பெயரை மக்கள் எனக்குச் சூட்டியபோது அதனை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்டேன். இப்போதும் மக்கள் என்னை 'தையார் சுல்தான்' என்றே அழைத்து வருகிறார்கள். அந்த நாடகத்தில் அரசனுடைய பாத்திரத்தை நான் ஏற்றுநடித்தேன். என்னுடன் இலங்கமஸ்தார், குழந்தம்பி மரைக்கார்போன்றோர் துணை நடிகர்களாக வாய்த்தார்கள்

இந்த நாடகத்தை நீங்கள் அரங்கேற்றியபோது, ரசிகர்களின் ஆதரவு உங்களுக்கு எவ்வகையில் உதவியது?

○ 'தையார் சுல்தான்' என்ற நாடகத்தைக் கண்டு களிக்க, வெளியூர்களிலிருந்து நிறைய ரசிகர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

அதுபோல் இந்தியாவின் தென்னகக் கலைஞர்களும் வருகை தந்திருந்தார்கள். 'இந்த நாடகத்தைத் திரைப்படமாக எடுத்திருந்தால்கோடிக் கணக்கில் சம்பாதிக்கலாம்' என்று ஒரு இந்தியக் கலைஞர் என் நேரில்சொன்னது எனக்கு நல்ல ஞாபகம். ஒரு மழை நாளிலேயே அந்த நாடகம் அரங்கேறியது. ரசிகர்கள்மழையென்றும் பாராது நின்று ருந்தார்கள்.

'தையார் சுல்தான்' எனும் நாடகத்தில் வரும் பாடல்களில் ஒன்று:-

பாத்துக்க ராஜா - நாட்டைக்
காத்துக்க ராஜா
பகைவர்கள் வந்துன் நாட்டைப்
பந்தோபஸ்த்துச் செய்யாமலே
பாத்துக்க ராஜா - நாட்டைக்
காத்துக்க ராஜா -

பஞ்சரெத்தினம் விளையும் நம்நாடு - இதைப்
பகைவர்கள் பிடிப்பது வெட்கக்கேடு.
ஆஞ்சாமல் வீரனே வாள் கையெடு - அந்த
அரக்கனைக் கதம்செய்து புகழெடு -

(பாத்துக்கராஜா)

பொய்புறம் கோள்கொலை காமராஜர்கள் - பொல்லாக்
கோபராஜ னோடு சேர்ந்து வாறார்கள்.
வஞ்சனைத் தூதனுப்பப் போறார்கள் - அந்தப்
பஞ்சமா பாதகனை நீகொன்றிடு - வென்றிடு -

(பாத்துக்கராஜா)

கோபராஜன் வந்தால்கொடி போடுவான் - நம்
கோட்டைகொத்தளம் எல்லாம் இடித்துத் தள்ளுவான்.
நாட்டிலுள்ளோர் தனைச்சிறை அள்ளுவான் - உன்னை
நாட்டைவிட்டே விரட்டித் தள்ளுவான் -

(பாத்துக்கராஜா)

கோபராஜன் தன்னைவெல்லும் புத்தியை - குண
ராஜனிடம் நீகேளு யுத்தியை.
அல்லாஹுவின் மீதுநீவையும் பக்தியை - ஆதம்
லெவ்வை சொல்லும் புத்தியை -

(பாத்துக்கராஜா)

இதுதவிர வேறநாடகங்களும் நீங்கள் நடித்திருக்கின்றீர்களா?

○ 'ஹாத்தீம்' 'அக்பர்' போன்ற நாடகங்களிலும் நான் நடித்திருக்கின்றேன். 1960ம் ஆண்டு 'அக்பர் நாடகம்' எனும் தொகுப்பு நூலொன்றினையும் வெளியிட்டுள்ளேன். 'அக்பர்' எனும் நாடகத்திலிருந்து ஒரு பாடல்:-

ஐயோ இதுஎன்ன கரிகாலம்
ஆண்கள் படுகின்ற அலங்கோலம்
பெண்களைக் கண்டால் பின்னேவந்து
கண்ணை 'என்று சொல்லிடுவார் - ரூட்டிக்
கரணம் போட்டு நின்றுவார்.

கன்னியைக் கண்டால் கண்ணடிப்பார்.
கைக்கூலி இல்லாமல் மணமுடிக்கார்.
இஞ்சியைத் திவற குரங்கினைய் போல
ஏங்க அலைவார் தெருவினிலே
ஏமாந்து திரிவார் தோட்டினிலே.

இன்றைய நாடகங்களின் போக்குகள் பற்றி என்ன கூறவிரும்புகிறீர்கள்?

○ நாடகம் - இன்பமுள்ளது: தேனைவிடவும் தித்திப்பானது. ஒரு சிலதைத் தவிர ஏனைய நாடகங்கள் காஞ்சிரம் பழத்தை விடவும் கசப்பாக உள்ளன. சமுதாயச் சீர்கேடுகளை அல்லது முன்னேற்றங்களை எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமென்று தெரியாதவர்கள்தான் இன்று நடிக்காளாகவும்நாடக ஆசிரியர்களாகவும் மலிந்து காணப்படுகிறார்கள்.

உங்களுக்குப் பிறகு வாரிசாக யாரையாவது உருவாக்கியுள்ளீர்களா?

○ இளவயதிலேயே அகால மரணமடைந்த எனது அன்பு மகனார் உவைஸ் அவர்களே எனது வாரிசாக வரவேண்டுமென்று விரும்பியிருந்தேன் ஆனால்.....

(முகம்சிவக்க, வாய்விட்டே விம்மி அழுதார்)

என்னைப் போலவே எனது மற்றொரு மகன் ஆதம்பாவா என்பவர் நடிப்புத் துறையில் ஆர்வம்காட்டி வருகிறார்.

கலை ஈடுபாட்டில் நீங்கள் கண்ட வெற்றிகள் என்னென்ன?

○ புகழ் - பட்டம் - காசு - பூமாலை என்பவற்றில் எனக்குக் கொஞ்சமும் நம்பிக்கை இல்லை இவைகள் ஒரு கலைஞனை உயர்ந்த தரத்திற்கு இட்டுச் செல்லாது. ரசிகர்கள் நல்கிய ஆதரவு ஒன்றே எனக்கு வெற்றியாகத் தெரிகிறது.

சோலைக்கிளியின்

"காகம் கலைத்த கனவு"

- வி. லோகதாஸ் -

சோலைக்கிளி - மட்டக்கள்பை பிறப்பிடமாகக்கொண்ட முஸ்லீம் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரது கவிதைகள் தமிழ்க் கவிதை உலகில் ஒரு புதிய பரிமாணத்தைச் சுட்டிநிற்கிறது. இது ஒரு மிகையான கூற்றல்ல. சோலைக்கிளியின் இப்புதிய பரிமாணம் எங்கிருந்து உதயமாகிறது? அதற்கு இயைபுடைய கலை இலக்கிய கோட்பாடுதான் என்ன? என்பது பற்றிய ஒரு மேலோட்டப்பார்வையினூடாக அப்பால் செல்வது அவசியமாகிறது.

'சர்ரியலிசம்' (Surrealism) ஐரோப்பிய கலை இலக்கிய உலகில் நூற்றாண்டு காலமாகப் பாதிப்பை உண்டுபண்ணிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கலை இலக்கியக் கோட்பாடு: தமிழில் ஞானக்கூத்தன். ரகுமான், அபிபோன்றோரது கவிதைகளிலும், ஈழத்தில் சேரனின் அண்மைக் காலக் கவிதைகள் சிலவற்றிலும் இச்சர்ரியலிசப் பண்புகள் (முழுமைபெறா விட்டாலும்) தழுவிச் செல்வதைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

அதிகாரத்துடன்கூடிய அதீத (கனவுத்தளமான) கற்பனையும் யதார்த்தத்திலிருந்து பிறக்கின்ற வினோத (Fantasy) காட்சிப்படைப்பும், முரண்பட்ட படிமக்கையாள் கையும் சர்ரியலிசத்தின் பிரதான கூறுகள் எனலாம்.

இச் சர்ரியலிசப் பண்புகளை உள்ளடக்கிய விதமான நவீன ஓவியம் ஒன்றினை உதாரணித்துப் பார்ப்போம். ஈழத்துச் சிறுவன் ஒருவனின் முளையிலிருந்து வள

ரும் ஒரு மரம், அதுவும் துப்பாக்கிவகைகளையும் ரவைகளையும் குலைகுலையாகக் காய்ப்பதை ஒரு ஓவியன் உருவகப்படுத்துவானானால் அது சர்ரியலிசப் பண்புகளை உள்ளடக்குவதுடன் அத்தகைய ஓவியம் எமது சிந்தையில் பல பரிமாண அர்த்தங்களைக் கொடுக்கும்லவா?

இதே கற்பனையை சோலைக்கிளியின் 'தொப்பி சப்பாத்துகிச' எனும் கவிதை வெளிப்படுத்தும் திறனை நோக்குவோம்.

சோளம் மீசையுடன் நிற்காது
மனிதனைச் சுட்டுப் புழுப்போலக்
குவிக்கின்ற
துவக்கை ஓலைக்குள் ஒளித்து
வைத்து ஈனும்

பூ மரங்கள்கூட
சமயத்திற்கேற்றாற்போல் துப்பாக்கிச்
சன்னத்தை அரும்பி அரும்பி
வாசலெல்லாம் சும்மா தேவையின்றிச்
சொரியும்.

குண்டு குலை குலையாய்த் தென்னை
யில் தொங்கும்

வற்றாளைக் கொடி நடடால்
அதில் விளையும் நிலக்கண்ணி

இதே இயல்புடைய இன்னொரு கவிதையை குடும்பத்தில் ஒரு தாய் எப்படி

பெண்ணடிமைத்தனத்துக்கு உட்படுகிறாள் என்பதை வெளிப்படுத்தும் ஞானக்கூத்தனின் கவிதையினூடே பார்ப்போம்.

அப்பாவும் பிள்ளைகளும்
உட்கார்ந்திருந்தார்கள்
உடுப்புகளைப் புறம்போக்கி
படுத்துக்கொண்டனர்
வள்ளிக் கிழங்கின்
பதமாக
வெந்துபோன
அவள்; உடம்பைப்
பிட்டுத்தின்ன
தொடங்கிற்று
ஒவ்வொன்றாக
அவையெல்லாம்!

என்று தாயை கணவனும் குழந்தைகளுமாக உண்பதாகக் காட்சிப்படுத்துகிறார் ஞானக்கூத்தன். மேற்படி கவிதை வரிகளை உதாரணித்ததின்மூலம் இவைகள் தாம் சர்ரியலிசக் கவிதைகள் என்று அர்த்தமாகிவிடா. ஆனால் சர்ரியலிசக் கூறுகளை உள்வாங்கியுள்ளமைக்கு இவை நல்ல உதாரணங்களாகும்.

இத்தகைய சர்ரியலிசப் பண்புகளை சோலைக்கிளியின் 'காகமீகலைத்த கனவுகள்' கவிதை நியாயமான அளவுக்கு உள்வாங்கியிருக்கிறது.

தமிழ் கவிதை வரலாற்றை நுனித்து நோக்கின், அது வெவ்வேறு காலப்பகுதியில் வெவ்வேறு இயல்பை அல்லது பண்பை (உருவம், உள்ளடக்கம், படிமச் சேர்க்கை) அடித்தளமாகக் கொண்டு இயங்கி வந்துள்ளமையை அவதானிக்க

முடியும்; குறிப்பிட்ட காலம்வரை குறிப்பிட்ட இயல்புகள் அல்லது பண்புகளே கவிதையலகில் மேலாண்மை செலுத்தி வந்துள்ளமையும் கண்கூடு. மேலாண்மைக்குட்பட்ட இக் கவிதை இயல்பை அல்லது பண்பை கவிதையலகின் தளமாகக் கணித்து இக் கட்டுரையைத் தொடர்கிறேன்.

பக்தி இலக்கிய கால பாடல்கள் ஒருவகைத் தளத்தில் நின்று இயங்கின. தமிழ்ச் செய்யுள்கள் மன்னரைப் போற்றிப்புகழ்ந்தமை, நீதி நெறிகளை ஊட்டியமை வேறொரு தளம். கம்பனின் வருகையுடன் புதிய தளம் ஒன்று உருவாகிறது. கம்பன் கவியரசன் ஆனான். இதே தளத்தில் நின்று கவிதை எழுதுபவர்கள் பலரை நாம் இன்றும் காணமுடிகிறது. தமிழகத்தில் கவிஞர்கள் சுரதா, கண்ணதாசன் போன்றோரையும், ஈழத்தில் கவிஞர்கள் காரை செஞ்சந்தரம்பிள்ளை, அம்பி போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

பாரதியுடன் தமிழ்க் கவிதையலகு மாறுபட்ட வேறொரு தளத்துக்கு மாற்றம் பெறுகிறது. காலத்தின், சமூகத்தின் தேவையுடன் கூடி விடுதலை, சுதந்திரம் பெண்ணடிமை போன்றவை உள்ளடக்கங்கள் ஆகின்றன புதிய படிமங்களுடன் கூடி கவிதை எளிமை பெறுகிறது. வீரம், காதல் வேறு பரிமாணத்தில் உள்ளடக்கம் ஆகிறது. பாரதி மகாவி ஆகிறான். சுமார் 10-15 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட காலம் வரை பாரதி தோற்றிய இதே தளத்தில் நின்றுதான் தமிழ்க் கவிதையலகு இயங்கியது.

ஈழத்தில் அண்மைக் காலம்வரை காலம் சென்ற கவிஞர்கள் பசுபதி, சுபத்திரன் ஆகியோரது சாதிய எதிர்ப்புக் கவிதைகளும் சில்லையூர் செல்வராசன், புதுவை இரத்தினதுரை போன்றோரது கவிதைகள் பலவும் இதே தளத்தை ஒத்தவையே.

புதுக்கவிதை செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள இன்றைய காலத்திலும் சிலரது கவிதைகள் (உ - ம் : சிவசேகரத்தின் 'தேவி எழுந்தாள்' கவிதைத் தொகுதியில் பல கவிதைகள்) பாரதியின் தளத்தை ஒற்றி இருப்பதை சாதாரணமாகக் கண்டுகொள்ளலாம். பாரதிதாசனின் கவிதைகளும் பாரதியின் கவிதைத் தளத்தில் நின்றே இயங்கின.

"ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதை முன்னோடிகளில் முதன்மையானவர் 'மகாகவி' என்பது எம். ஏ. நுஃமானின் கூற்று. ஆனால் அவரது தனித்துவமான நவீனத்துவப் பண்பு கவிதையுலகில் மேலாண்மைக்கு வரவில்லை. அக்கால விமர்சகர்களின் கவிதை பற்றிய குறுகிய பார்வை அவரது தனித்துவம் விசாலிப்பதற்குத் துணைநிற்காமல் போயிருக்கலாம்.

70 க்குப் பிந்திய காலப் பகுதியில் இருந்து புதுக்கவிதை ஆளுமை செலுத்தத் தொடங்கியது. அதுவும் ஈழத்துப் போராட்டச் சூழலுடன் தமிழ்க் கவிதையுலகு புதுக்கவிதைத் தளத்தில் கால்பதிக்கிறது. "கவிதையில் அரசியல் பிரக்ஞை என்பது ஈழத்துக் கவிஞர்களால் தான் வளம் பெற்றது." என்பது தமிழ்நாட்டு விமர்சகர்களது ஆழமான கூற்று. இதில் ஈழத்துக் கவிஞர்கள் எம். ஏ. நுஃமான், முருகை

யன், சிவசேகரம், சேரன், ஜெயபாலன் போன்றவர்களின் பங்கு முதன்மையானதே இன்று ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையின் தளம் இதுவாகவே தொடர்கின்றபோது இத் தளத்தில் இருந்து தனித்துவத்துடன் விடுபடுகின்றான் ஒரு கவிஞன். அவன் தான் 'சோலைக்கிளி' சோலைக்கிளியின் கவிதையின் தனித்துவத்திற்கு அவரது கற்பனைத்திறன், படிமக்கையாள் கை, மண்வாசனை ஆகியன காரணமாகின்றன அவரது தனித்துவத்திற்கு இத் தொகுதியின் கவிதைகள் முழுமையே சான்றுகள் என்றபோதும்

சுதந்திரமற்ற இன்றைய எமது மண்ணின் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்த சுதந்திரமான மேகத்தைப் படிமமாகக் கொண்டு அற்புதக் கற்பனையை வெளிக்கொணர்கிறது. "இதயத்துள் உணர்கின்ற மேகம்" எனும் கவிதை (வாசகர்கள் சோலைக்கிளியின் கவிதையினை புரிந்து கொள்ளும் நோக்கில் கவிதையை முழுமையாகத் தருகின்றேன்)

ஒரு சிறகு முளைத்த கவிஞனைப்போல
மேகம்

சுதந்திரமாய்த் திரிகிறது

ஆகா

அது வானம்.

அடியும் முடியும் தெரியவே மாட்டாத
திறந்து கிடக்கின்ற கவளம்.

அதைப்பார்த்து மயங்குவதா ?

இல்லை

மேகத்தைப் பார்த்து மனம் ஏங்குவதா ?
நான் நினைக்கின்றேன்

இந்த நூற்றாண்டில் வெண்மேகம் மட்டும்
தான்
பரிபூரணமான சுதந்திரத்தை
அனுபவிக்கின்ற ஒன்றென்று.

இது
தும்பிக்குக் கூட
சித்குகள் நோண்டப்பட்டு
வாலில் கடதாசி முடியப்பட்ட யுகம்
'மேகம்'
அதற்கு வாலும் இல்லை
சித்கும் இல்லை
வெட்டுவதற்கு,
அதனால்தான் அது
சிறு குழந்தையின் மனம்போல் பூக்கிள்ளி
முகருவதும்
பிறகு கழிப்பதுமாய்
வானப் பூந்தோப்பில் மேய்கிறது மேய்ச்சல்

இந்த வகையில்தான்
நான் வெண்மேகத்தை விரும்புகிறேன்
அதைப்போல நானுமொரு பஞ்சப் பொதியாகி
யாகி
நினைத்தால் நின்று

தேவையென்றால் நடைகட்டி
யாரின் கெடுபிடிக்கும் வால்முறுக்க மாட்
டாமல்
வாழும் நிலையொன்று எனக்கும் கிடைக்க
குமென்றால்
எப்படி இனிக்கும் சுகம் !

இன்று
மிகவும் சுதந்திரமாய்,
ஒன்றுக்கு ஒன்று குதிநக்கும் கொடு
மைக்கே

இடமற்றுக் காற்றுப் போல
திரிகின்ற ஒன்றென்றால்
நான்
மீண்டும் வலியறுத்த நேர்கிறது
அது வெண்மேகமாகத்தான் இருக்க முடி
யுமென்று

என் பிரிய வெண்மேகத்தைப் பற்றி
இனியாச்சும் நானொரு
கவிதை எழுத வேண்டும்,
மனம்
அதிகாலையைப் போல குளிர்ந்து
கிடக்கையில்
இருக்கின்ற கற்பனை அனைத்தையும்
அள்ளித் தெளித்து
பஞ்ச மேகத்தைப் பாடி
சிம்மாசனமேறிப் பார்க்கத்தான்
வேண்டும்

இக்கால உலகு எப்படி இருக்கும் என்
பதை கனவில் காண்பதாகக் கற்பனை
செய்யும் இன்னொரு கவிதை.
'காகம் கலைத்த கனவு'

கைவேறு
கால்வேறாய்
அங்கங்கள் பொருத்திப் பொருத்திப்
மனிதர்கள் தயாரிக்கப்படுவதை
நேற்று என் கனவில் கண்டேன்.
கண்கள் இருந்தன ஒரு பைக்குள்
முழங்கால் பின் மூட்டு
விலா குதி எல்லாமே
ஏற்கனவே செய்து கடைகளிலே தொங்க
தம்பதியார் வந்தார்கள்
புரட்டிப் புரட்டிப் சிலதைப்

பார்த்தார்கள் பின்னர்
விரும்பியதை எடுத்தார்கள்
கொண்டுபோய்க் கோர்வை செய்யக்
கொடுத்தார்கள்.

வானம் புடவையாய் வெட்டுண்டு
கிடந்தது வீதியாய்
நான் நின்ற பாதை.

ஒருவன் வந்தான்
துவக்கோடு பூனை எலி தேடி அலைவ
தனைப்
பார்த்துப் புன்னகைத்தான்
அப்புறமாய் வீட்டுக்குள் நுழைந்து
காலில் இருந்த இருதயத்தைக் கழற்றி
மனைவியிடம் கொடுத்துவிட்டுப் படுத்தான்.

வெயிலோ கொடுமை
எரிச்சல் தாங்கவில்லை
அவன் பெண்டாட்டி எழுந்தாள் போனாள்
அங்கிருந்த
பொத்தானை அழுத்திவிட்டு நிமிர்ந்தாள்
இரவு !
உடனே சூரியன் மறைந்தது
நிலவு !

நான் இன்னும் கொஞ்சம் கண்ணாய்ந்து
போயிருந்தால்
ஆண்டவரைக் குடும்பியிலே இழுத்து
தன்னுடைய புலங்காலை வணங்கச் செய்
திருப்பார்
மனிசி !
காலம் எனக்கு அவ்வளவு மோசமில்லை
எங்கிருந்தோ; இந்த நூற்றாண்டுக் காகம்
கத்தியது
இடையிலே நின்று முக்கியது
கா கா

பொதுவாகக் கோழி கூவித்தான் கனவு
கலைவது. ஆனால் சோலைக்கிளிக்கு
காகம் கரைந்து கனவு கலைகிறது. ஒரு
முரண்பட்ட படிமம். இக் கவிதை முழு
வதமே அதிர்ச்சியூட்டும் படிமத்தையும்
அதிசயக் கற்பனையையும் கொண்டுள்ள
து. இது சர்ரியலிசப் பாதிப்பின் முழுமை
யான வெளிப்பாடு எனலாம்.

மேற்படி கவிதைகள் சிலருக்கு அதித கற்
பனையாகத் தோன்றலாம் ஆனால் இவை
பற்றிய யதார்த்தத்தில் சமூக அவலங்க
ளிலிருந்து பிறப்பெடுக்கின்ற அற்புதக் கற்
பனைகளே ! சோலைக்கிளியின் கவிதைகள்
பற்றி எம். ஏ. நுஃமான் இத்தொகையின்
முன்னுரையில் குறிப்பிடுவது போன்று...

‘சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் கருத்து
நிலைப்பட்டவை, ஒரு வெளிப்படையான
கருத்தை நாம் அவரது கவிதைகளில் காண
முடியாது. பதிலாக அவை அனுபவ உணர்
வுகளின் வெளிப்பாடுகளாகவே உள்ளன
பெரும்பாலும் அவரது கவிதைகள் அவரது
சொந்த அனுபவங்களும் உணர்வுகளுமே.

.....

இவ்வளவு பரிச்சயங்கள் இருந்தாலும்கூட
சோலைக்கிளியின் கவிதைகளுடன் எல்
லோருக்கும் ஒரு அத்தியந்த உறவு ஏற்
பட்டுவிடும் என்று சொல்வதற்கில்லை.
கவிதை பற்றி நம்மில் பலருக்கு பல முற்
கற்பிதங்களும் மனத்தடைகளும் உண்டு.
கவிதைகளில் வெளிப்படையான கருத்
துக்களையே தேடுவோர் பலர், அவர்க
ளுக்கு சோலைக்கிளியின் கவிதைகளுடன்
நல்லுறவு ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. அறிவி
யல்போல் கவிதையிலும் ஒரு ஒற்றைப்

பரிமாண மொழியினைத் தேடுவோர்ச்
கும் சோலைக்கிளியின் கவிதைகளுடன்
நல்லுறவு ஏற்பட முடியாது. கவிதை பிற
எல்லாக் கலைகளையும் போலவே அடிப்
படையில் உணர்வுவகு சார்ந்தது. கற்ப
னை சேர்ந்து கலை வெளிப்பாடு கொள்
வது. அவ்வகையில் சோலைக்கிளியின்
கவிதைகள் நம்மிடத்திலும் உணர் திற
னையும் கற்பனை வளத்தையும் வேண்டி
நிற்கின்றன. அவை நம்மிடமும் இருந்
தாலே நாம் அவருடைய கவிதை உலகுள்
நுழைய முடியும். இந்நிலை அவரை ஒரு
கவிஞனாக உறுதிப்படுத்துகிறது.

இக் கவிதைத் தொகுதி ஈழத்து நவீன
கவிதை உலகில் ஒரு தனித்துவம் மிக்க
கவிஞராக சோலைக்கிளியை இனங்காட்
டிய போதும் அவரது கவிதைகள் சமூக
அவலங்களைக் கண்டு 'திகைத்துப்போன'
ஒரு கவிஞனின் அனுபவ உணர்வாகவே
வெளிப்படுகின்றன. அரசியல், போராட்
ட, இன வெறிக்கொடுமைகளினால்
அவதியுறும் இச்சமூகத்திற்கு, வாழ்வின்
மீது நம்பிக்கையூட்டுகின்ற தடயங்கள்
எதனையும் இக் கவிதைகளில் காணமுடி
யாமை பாரியகுறைபாடாகவே இருக்
கின்றது.

இதற்கு திசைமாறிப்போய், தேக்கநிலை
மைக்கு உட்பட்டிருக்கும் எமது அரசியல்
போராட்ட சூழ்நிலையும், சமூக அவலங்
களும் - குறிப்பாக முஸ்லீம்கள்மீதான
இரட்டைத் (தமிழ், சிங்கள இனவெறியர்

களின்) தாக்குதல்கள் சமூகத்தின் சாதா
ரண மனிதனைப்போன்றே கவிஞனுக்கும்
வாழ்வின்மீது, சமூகத்தின்மீது அவநம்பிக்
கையை உண்டுபண்ணியிருக்கலாம் என்று
கூறுவதற்கும் இடமுண்டு இதனால் இரு
தயத்தை காலுக்குள் வைக்கும் மனிதராக
சமூகத்தை நோக்குகிறான் கவிஞன்.
ஆனால் தமிழ் முஸ்லீம்கள் விழிப்புற்று
84, 85 காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட சோ
லைக்கிளியின் கவிதைகள்கூட வாழ்வின்
மீது நம்பிக்கையையும் சமூகத்துக்கு விழிப்
புணர்வையும் ஏற்படுத்துவதாக அமைய
வில்லை. 85 இல் எழுதப்பட்ட 'வெள்ளை
இரவு' எனும் கவிதையில் மட்டும்

இனிவரும் இரவாச்சும்

இந்த மனிதனுக்காய்

வெள்ளை பூசிக்கொண்டு வரட்டும்.....

என்று சில வரிகள் ! அதுவும் ஒருவித
விரகதித் தொனியுடன் வெளிப்படுகிறது.
எனவே சோலைக்கிளி என்றுமே திகைத்
துப்போன கவிஞனாக இல்லாமல் சமூ
கத்தில் விழிப்பை உண்டுபண்ணும் கவிஞ
னாக மாறவேண்டும். அதற்கு எம். ஏ.
நுஃமான் குறிப்பிடுவது போன்று இந்த
உதிரிப்பாட்டில் நிலைகொண்ட அவர்
இன்னும் மேலே போகவேண்டும். அவரு
டைய உணர்புலமும் உலகப்பார்வையும்
இன்னும் விசாலமடைய வேண்டும்.

‘காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு’

Eastern International School

பிரதான வீதி, சாய்ந்தமருது

பிஞ்சு இதயங்களுக்கு கொஞ்சம் மொழிகளில் கல்வி ஊட்ட
புதியதோர் நிறுவனம் உதயம்.

பாலர் வகுப்பே - உங்கள் பிள்ளைகளை
பல்கலைக் கழகம் கொண்டு செல்லும்.

சிறுவர் கல்வியூட்டலில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைக் கொண்டு
கிழக்கிலங்கையில் முதல் அரச அங்கீகாரத்தோடு இயங்குகிறது

ஈஸ்ற்றன் இன்ரநெஷனல் ஸ்கூல்

பெண்ணின் உச்ச ஆசை நகை.

அந்த நகை தரமாக இருப்பதையே அவள் என்றும் விரும்புவாள்.
அதற்காக நல்ல நகைக்கடையை நகர் முழுவதும் தேடி அலைவாள்.

அது கிடைக்கவே மாட்டாது.

பிறகு என்ன செய்வாள் ?

ஊருக்குள் விசாரிப்பாள்.

ஊரவர் நம்பிக்கையான கையொன்று

ஊருக்குள் இருப்பதாகச் சொல்வார்கள்.

அவர்கள் சொல்வது எதுவாக இருக்கும்?

சாய்ந்தமருது

இலக்கம் 103, அல்ஹிலால் வீதியிலுள்ள

‘நதியா ஜுவலர்ஸ்’ தான் அந்த நகைக்கடை

22 கரட்டில் புதுமை மிகு ஆபரணங்களை பெறவோ
ஓடர் கொடுக்கவோ நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள்.

**இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதி
மருத்துவ வளர்ச்சியின் மைல்கல்**

**உங்கள் வைத்தியர் சிபாரிசு செய்த மருந்து வகைகளை
'எங்கே வாங்குவது?'
என்பது தானே உங்கள் எண்ணம்**

**தரமான கவையூட்டக்கூடிய பில்கட்கள், பால்மா வகைகள்
மனங்கவரும் ஐரோப்பிய வாசனைத்திரவியங்கள் (Scents)
வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள்
'எங்கே மலிவாகக் கிடைக்கும்?'
என்பதும் உங்கள் சலனம் தானே**

**பல கடைகளில் ஏறி இதங்கும் அலைச்சலை கைவிடுங்கள்
ஒரே கூரையின் கீழ் பல பொருட்களைப் பெற**

'ருஸ்தா பாமலி'யை நாடுங்கள்

**ருஸ்தா பாமலி
Rustha Pharmacy
மெயின் வீதி
சாய்ந் தமருது -04.**

(சகல உடல் நோய்களுக்குமான நிவாரண மருந்தகம்.)

**இச்சஞ்சிகை பூவிழி கலை இலக்கிய வட்டத்தினால் கல்முனை மணமகள் அச்சகத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.**